

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Efeziërs 1, 7 - 10
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1. Zingen : Psalm 149 : 1 en 2**
- 2. Gebed voor de opening van het Woord door het zingen van
Gezang 177 : 1 en 2**
- 3. Schriftlezing : Leviticus 16 : 15 - 22**
- 4. Zingen : Psalm 143 : 1, 9 en 10**
- 5. Tekst : Efeziërs 1 : 7 - 10**
- 6. Zingen : Gezang 90 : 1 en 2**
- 7. Geloofsbelijdenis op de wijs van Gezang 4**
- 8. Dankzegging en gebed**
- 9. Slotzang : Psalm 116 : 1, 5 en 7**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Jongens en meisjes, zoals jullie waarschijnlijk wel weten heeft de Here Jezus ooit tegen de grote mensen gezegd, dat ze moeten geloven als kinderen. Wij, grote mensen, moeten dus leren geloven als jullie. En de Here Jezus heeft gelijk. Wij kunnen veel van jullie leren. Wat we onder andere van jullie kunnen leren, is het gemak waarmee veel van jullie hulp vragen. Grote mensen hebben nog wel eens de neiging om hun problemen altijd maar zelf op te willen lossen. Jullie vragen hulp, maar grote mensen blijven vaak in hun eentje modderen. En dat is ook wel te begrijpen. Want vaak zijn grote mensen in het verleden teleurgesteld. Ze vroegen om hulp, maar niemand kwam helpen. Of mensen kwamen even helpen en lieten daarna niets meer van zich horen. Dan voel je je in de steek gelaten. Dat doet pijn. Achteraf had je liever maar geen hulp gevraagd. Dan had je ook niet die teleurstelling erbij gehad. De diakenen komen dat ook nog al eens tegen. De angst om hulp te vragen. Vaak worden ze pas te hulp geroepen als mensen echt niet meer weten hoe ze eten moeten kopen. Als ze er eerder bij waren geroepen, dan hadden ze eerder kunnen helpen en waren de problemen ook niet zo groot geworden. Durf je je te laten helpen? Mag een ander zo dichtbij komen in je leven? Zelfs in het huwelijk waar man en vrouw toch aan elkaar gegeven zijn, om elkaar te helpen, zie je vaak toch, dat man, vrouw of allebei het niet aandurven om de ander toe te laten in hun nood. In hun eenzaamheid, hun verdriet, in hun worsteling met het leven, ja soms zelfs niet in de blijdschap van het leven.

Deze angst om je toe te vertrouwen aan een ander, kan ook spelen in ons leven met de Here. Mag Hij wel dichtbij ons komen? Mag Hij ons helpen? Mag Hij voor ons zorgen? Want dat is van groot belang willen we rust en troost vinden in ons leven. Want in de verbondenheid met Jezus Christus ligt onze redding en ons geluk. Daarover gaat het ook in onze tekst van vanmiddag. Ik heb deze tekst als volgt voor u samengevat.

In Jezus Christus ligt onze redding.

Deze redding is

- 1. voor ons persoonlijk,**
- 2. voor de hele schepping.**

We zullen dus eerst zien dat in de Here Jezus Christus onze persoonlijke redding ligt. Als je niet op past vervlakt ons geloofsleven binnen de kortste keren. Dat wordt het

allemaal gewoon en een sleur. Maar het raakt ons niet meer. De klacht dat het je niet raakt, kennen de meesten van ons wel. Ik in ieder geval wel. En dan kun je jaloers zijn op een Paulus die hier zo vol vuur en enthousiasme over God en zijn werk schrijft. Want wat schrijft Paulus hier vol enthousiasme. Als je kijkt hoe hij begint in vers 3. “Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend.” Paulus spreekt hier over de zegeningen die wij ontvangen van de God van hemel en aarde. Hij spreekt hier over de verbondenheid tussen God en ons in Jezus Christus. Hij spreekt hier over de verbinding tussen hemel en aarde in Jezus Christus.

Om vervolgens in een grote vogelvlucht de geschiedenis te overzien. De geschiedenis van ieder van ons en de geschiedenis van de hele schepping. De geschiedenis van Gods zorg en liefde voor ons. Die geschiedenis, zo hebben we vorige week, al gezien, die is begonnen al voor de grondlegging van de wereld. Toen heeft God ons in zijn zoon Jezus Christus al uitgekozen om heilig en zuiver voor Hem te zijn. Hij heeft ons toen al voorbestemd om in Jezus Christus Gods kinderen te worden.

In de tekst van vanmiddag heeft Paulus de blikrichting verplaatst. Zijn kijker gaat als het ware over de schepping heen. Over de zondeval heen toen de strijd tussen God en de duivel voet zette op aarde: in het leven van de mens zijn verwoestend werk deed. Hij kijkt daarbij heen over de strijd die zich vanaf dat moment afspeelt tussen het zaad van de slang en het zaad van de vrouw. Kaïn en Abel, Noach en de zijnen in een afvallige wereld. De roeping van Abraham en de geboorte van een nieuw volk. De strijd tussen Jakob en Esau. De bevrijding van het slavenvolk van Israël uit Egypte. De tocht door de woestijn, de intocht in het beloofde land. De afgodendienst en de onderdrukking. De richters, de koningen en de profeten. De ballingschap en de terugkeer. In alles werkte Hij toe naar de geboorte van zijn Zoon Jezus Christus uit het vlees van de maagd Maria. In Jezus Christus overbrugt God de onmetelijke afstand die er tussen Hem de eeuwige en heilig God en ons de arme zondige mens is. Want Jezus Christus is Gods Zoon en wordt één van ons. Hij is de Middelaar tussen God en mens. Hij legt de basis onder het verbond dat God in het Oude Testament met de aartsvaders en het volk Israël had gesloten. Alleen op grond van het komende werk van zijn Zoon als Middelaar kon God een eeuwig verbond met de mens aangaan. Want Hij en Hij alleen is in staat om de schuld van de mens bij God te betalen. Paulus noemt in vers 7 twee dingen. Hij zegt dat wij in

Jezus Christus door zijn bloed zijn verlost. Met zijn bloed, met zijn leven, heeft Jezus Christus voor ons verzoening bewerkt bij God. Zoals de hogepriester op de Grote Verzoendag verzoening bracht tussen God en zijn volk, door een bok te doden en zijn bloed voor Gods troon te brengen in het heiligste deel van de tabernakel en later de tempel. Zo heeft Gods Zoon zijn bloed dat op Golgotha vergoten is voor de troon van God gebracht om ons met God te verzoenen. Christus toonde zijn Vader zijn bloed om daarmee te laten zien dat Hij voor onze zonden had betaald. Zo zijn wij door het bloed van Jezus Christus verlost en met God verzoend.

Maar Paulus noemt nog een verdienste van de Here Jezus. Hij zegt ook dat in Hem onze zonden zijn vergeven. Het Griekse woord dat door Paulus gebruikt wordt herinnert ook aan de Grote Verzoendag. Het woord betekent letterlijk: wegzenden. Het is de herinnering aan de bok waarop de hogepriester de zonden van het volk legde. De hogepriester legde daarbij de handen op de kop van de bok en hij sprak openlijk alle wandaden en vergrijpen van de Israëlieten uit. Het overspel, de slapheid, de dronkenschap, de haat en nijd, de jaloezie, de mishandeling. Alle zonden werden benoemd en op de bok geladen. En vervolgens werd dan de bok de woestijn ingestuurd. De bok neemt alle zonden van het volk met zich mee, naar een verlaten gebied. Zo heeft Jezus Christus onze zonden, noemt u uw zonden maar op voor uzelf, zoals de hogepriester die van het volk opsomde, en Hij heeft ze meegenomen naar een eenzame plek. Daar waar zelfs zijn Vader Hem verliet en Hij het uitriep: mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten! Opdat wij nooit meer door God verlaten zouden worden. In de angstaanjagende eenzaamheid van Jezus Christus ligt het fundament van ons eeuwig verbond met God.

In Jezus Christus schenkt God u en mij deze verzoening deze wegzending van onze zonden. En buiten Christus schenkt God dit alles niet. Dit alles is dankzij de rijke genade die God ons in overvloed heeft geschonken. Ook dit is weer zo'n vol gepakt zinsdeel. Zoals heel Efeziërs 1,3-14 vol gepakt is. Wie het Grieks meester is, valt dat nog meer op omdat deze 12 verzen zijn door Paulus als 1 zin zijn geschreven. Vol gepakt, overvol gepakt, omdat Gods genade overvol is en de mens die deze genade ten deel valt overstelpend rijk is.

Ja, overstelpend rijk. Want ik weet niet of de jongens en meisjes het door hebben, maar de Here maakt ons ontzettend rijk. Je denkt dan misschien: "De Here kan mij wel rijk maken, maar als ik op mijn spaarbankboekje kijk, dan staat daar helemaal niet zo veel."

Toch ben je ontzettend rijk. Als de mensen in God zouden geloven en zouden weten wat jij van God hebt gekregen en het zou te verkopen zijn, dan zou je er miljoenen voor kunnen krijgen. Want wat hebben de mensen er niet voor over om de ouderdom en de dood te overwinnen? Wat zouden mensen er niet voor over hebben om echte rust en vrede en diepe blijdschap te ontvangen? En jij hebt dat allemaal. In de doop heb je van de Here nieuwe geboortepapieren ontvangen waarop staat dat God je Vader is en dat je zijn Naam mag dragen. Je hebt een bewijs ontvangen dat God voor de schuld van jouw zonden in betaald en dat je zonden door God zijn weggezonden. Ver weg waar ze nooit meer gevonden zullen worden. En je hebt van God de belofte ontvangen dat Hij de Heilige Geest naar jou zal sturen, met de bedoeling dat Hij alles dat in het huis van je gedachten, gevoelens en je verlangens aan rommel te vinden is, zal opruimen en je een nieuw en volkomen gezond hart zal geven. Allemaal dingen die onbetaalbaar zijn en die voor niks hebben ontvangen. Wat een redding en wat een rijkdom ontvangen wij van God in Jezus Christus. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats zullen we zien dat Christus de redding ligt voor de hele schepping. In de verzen 9 en 10 bepaalt Paulus onze broeders en zusters uit Efeze bij twee dingen. Allereerst bij het feit dat God ons een groot mysterie bekend heeft gemaakt. Of het “wijsheid en inzicht” van God geldt of dat de mens dit “wijsheid en inzicht” ontvangt is punt van discussie. De vertalers van de NBV hebben ervoor gekozen om dit de wijsheid en het inzicht van God te laten zijn, door het woordje “zijn” toe te voegen. Maar dat staat niet in de grondtekst. Het heeft mijn voorkeur om deze wijsheid een aan de mens geschonken wijsheid van God te laten. Zoals we dat ook tegenkomen in de brief van Paulus aan de gemeente te Korinthe. Daar schrijft Paulus over de gekruisigde Christus die voor Joden een aanstoot is en voor heidenen een dwaasheid. Maar voor wie geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, is Christus Gods kracht en wijsheid, want het dwaze van God is wijzer dan mensen, en het zwakke van God is sterker dan mensen. Jezus Christus is een geheim, maar niet iedereen heeft de antenne ervoor. Slechts hen die het gegeven is, kunnen in dit geheim doordringen. Niet door eigen kracht maar door de werking van de Heilige Geest.

Ik heb het geheim nu nog even kort aangeduid als Jezus Christus. Maar Paulus zegt meer. Het geheim is het voornemen van God om met Christus de voltooiing van de tijd

te verwezenlijken en zijn besluit om alles in de hemel en op de aarde onder één hoofd bijeen te brengen, onder Christus.

Paulus overziet hier de geschiedenis van de wereld. Paulus ziet om te beginnen een voornemen van de God. Daar begint alles mee. En hij ziet hoe God de geschiedenis schrijft en doorwerkt naar de voltooiing van de tijd. En op dat moment heeft Paulus nu zijn oog gericht. Op het einde van de wereld zoals wij die nu kennen. Een wereld die gebroken is. Een wereld waar zoveel geweld en zoveel onbegrip is. Een wereld waarin zoveel verdriet en pijn is. Die wereld loopt naar zijn einde, maar wat meer is, deze wereld krijgt een nieuw begin. Want het is de bedoeling van de Here om alles in de hemel en op de aarde onder één hoofd samen te brengen. Namelijk onder Christus.

Het werkwoord dat in onze Bijbel vertaald is met 'onder één hoofd samen brengen', is een woord waar wij in het Nederlands geen directe vertaling voor hebben. In de NBV vertaling, maar ook in die van 1951 ontbreekt echter een belangrijk element van het werkwoord. Het Griekse woord geeft een herstel aan. Het geeft aan dat het weer wordt zoals het geweest is. Het gaat er ook niet zozeer om dat alles in de hemel en op de aarde ónder één hoofd worden bijeen gebracht. Het Grieks gebruikt het voorzetsel ín en niet ónder. We zullen deze zinsnede dan ook zo moeten begrijpen dat alle dingen in de hemel en op aarde in Christus worden herenigd.

Het gaat hier om de gebrokenheid die in Christus wordt opgeheven. Het gaat om de van God vervreemde mens die weer in harmonie komt met zijn Schepper. Het gaat om de van zijn naaste vervreemde mens die weer in harmonie komt met zijn naasten. Het gaat om de van zichzelf vervreemde mens die in Christus vrede vindt met zichzelf. Maar het gaat ook om de natuur die tot rust komt, terwijl ze nu nog in barensood is. Het gaat om God die weer net als in de dagen van Adam en Eva in het paradijs onder de mensen is en rechtstreeks met de mens spreekt. Het gaat om het volledig herstel van Gods schepping. Van de hemel en de aarde. En dat herstel vindt plaats in Christus. De Vader maakt zijn Zoon tot het centrum van de geschiedenis. In Hem komt de geschiedenis tot rust. In Hem komt alles tot rust. In Jezus Christus.

Ik ben deze preek begonnen met te wijzen op de kinderen die veel gemakkelijker dan wij als volwassenen hulp vragen en hulp aanvaarden. Die het veel minder moeilijk vinden om van een ander afhankelijk te zijn. Maar dat is wel wat je nodig hebt wil je die overweldigende rijkdom van genade die God aan zijn kinderen beloofd heeft kunnen

ontvangen. Want alles wat God ons geeft, geeft Hij in zijn Zoon Jezus Christus. En buiten Christus is er niets. Want zo verheerlijkt de Vader zijn Zoon. De Zoon die op zijn beurt zijn Vader verheerlijkt door onze schuld bij God te betalen en onze zonden weg te dragen voor het aangezicht van God, waardoor wij weer met God kunnen leven.

Is uw geloofsleven ingezakt? Schenk dan aandacht aan de overweldigende rijkdom waaronder God u in zijn liefde bedelft. Schenk aandacht aan zijn liefde, zijn trouw en goedheid. Schenk aandacht aan zijn wijsheid. Schenk aandacht aan Jezus Christus die een mens geworden is als wij en die zijn leven heeft afgelegd om ons als zijn bruid te kunnen werven. Schenk aandacht aan de Heilige Geest die niet moe wordt om in ons te werken, opdat wij ons aan deze heerlijke Drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest overgeven.

Amen